

lig ogsaa bliver nødt til at eftersee, hvilke af dem der, selv om de i det Almindeliges Interesse burde opretholdes, dog alligevel maae staffles bort. Derksom et Eftersyn t. Ex. af Belysningscontoen fører til det Resultat, at der efter Administrationens Skjøn Intet kan spares, hvad saa? Der skal alligevel spares; thi Bevillingen mangler. Jeg troer forøvrigt, at de foregaaende Aars Finantslove og Finantsregnskaber noksom vise, at Ministeriet ikke har lagt an paa at udtømme de Bevillinger, som Rigsdagen og Rigsraadet have givet. Netop disse Conti og navnlig Contoer for Reengjøring har kun været udtømt i ganske enkelte Aar, i hvilke der har været en større Fornødenhed tilstede. Naar man kun vil gjøre en Substilling til Ministeren om en Post, forekommer det mig ikke at være den rette Wei, at nægte ham Midlerne til at faae Arbeidet udført, forsaavidt det viser sig at være nødvendigt. — Med Hensyn til den ærede Ordførers hderligere Bemærkninger om Nedsættelse paa den ordinaire Vedligeholdelsesconto for Bygninger maa jeg, som ikke kjender den Ordning, Krigsministeren har foreslaaet med Hensyn til de krigsministerielle Bygninger, afvente at blive bekendt dermed, før jeg kan erkjende, at Forholdet med Hensyn til Bygninger under Indenrigsministeriet kunde ordnes paa en heldig Maade overensstemmende dermed. Hvis Rigsdagen vedblivende nedsætter Bevillingen til den ordinaire Vedligeholdelse af Bygningerne, maa Følgen deraf naturligviis blive, enten at Bygningerne forfalde, eller at man henstiller til Rigsdagen at bevilge som extraordinært Reparationsarbejde, hvad der efter Sagens Natur og Væsen kun er ordinært. Om det nu skulde være heldigt at fremtvinge Rigsdagens egen umiddelbare Afgjørelse af saadanne mindre betydelige Istandsættelsesarbejders Udførelse eller Iffe-Udførelse, skal jeg ganske henstille, men det forekommer mig, at det vilde være stridende imod, hvad Rigsdagen selv efter Udvalgets og den ærede Ordførers Henstilling tidligere har besluttet. Jeg erindrer nemlig meget bestemt, at mindre betydelige af Regjeringen foreslaaede Hovedreparationsarbejder under Finantslovens Behandling i forrige Session netop af det ærede

Udvalg bleve henviste til Udførelse ved Hjælp af den ordinaire Vedligeholdelsessum, idet man meente, og vistnok med fuld Føie, at, naar Ministeriet fik Raadighed over en samlet Sum, omfattende et større Complex, en heel Classe af Bygninger, vilde det lettere kunne faae den nødvendige Deel af Arbejderne udført, end naar hvert enkelt Arbejde skulde bevilges. Det er altsaa i mine Tanker disse 2 forskjellige Systemer, som her komme til at kæmpe imod hinanden. Det har kun glædet mig at høre, at min ærede Collega Krigsministeren efter Udvalgets Mening har været heldig i Løsningen af den Opgave, at afgjøre, hvad der rettest bør henføres til Repræsentationens umiddelbare Paakjendelse, og hvad der bør henføre under Administrationen; jeg har ikke været saa heldig at kunne see og altsaa langt mindre at kunne foreslaae det høie Thing en saadan bestemt Grænse. At den Nedsættelse, Udvalget her har foreslaaet, ikke er ubetydelig, fremgaaer nok som ved at sammenholde dette Forslag med de forskjellige tidligere Finantslove; alene for de hidtilværende monarchiske Bygningers Vedkommende bliver Nedsættelsen fra 43,000 Rd. til 30,000 Rd., altsaa heved $\frac{1}{3}$ af Beløbet. Jeg vægrer mig ikke ubetinget ved at modtage en saa lav Vedligeholdelsessum, men jeg bebuder kun som den nærmeste Følge deraf, at Rigsdagen til næste Aar vil faae et saameget flydligere Forslag paa Finantsloven om Reparationsarbejde.

S. M. Petersen: Der er et Punkt ved den saameget omtalte Sag angaaende Frederiksberg Allé, som det forekommer mig, at man har overseet, idet man gaaer ud fra, at Alleén er aaben for den almindelige Færdsel; men det er den ikke. Jernporten er ryddet af Veien, men Loven bestaaer, og Veien er ikke aaben for den almindelige Færdsel, og jeg kan ikke see, at dette kan forandres uden ved en særegen Lov. Meningen maa derfor vel være, at, naar Kommunen overtager Vedligeholdelsen, skal den have samme Ret til Passage paa denne Wei som paa andre Wei, men denne større Ret synes mig da ogsaa at maatte være Noget værd. Denne Omstændighed er der ikke lagt Vægt paa af nogen Tale, men dette forekom-